

Francis Boudoux, αναρχοσυνδικαλιστής και αντιμιλιταριστής

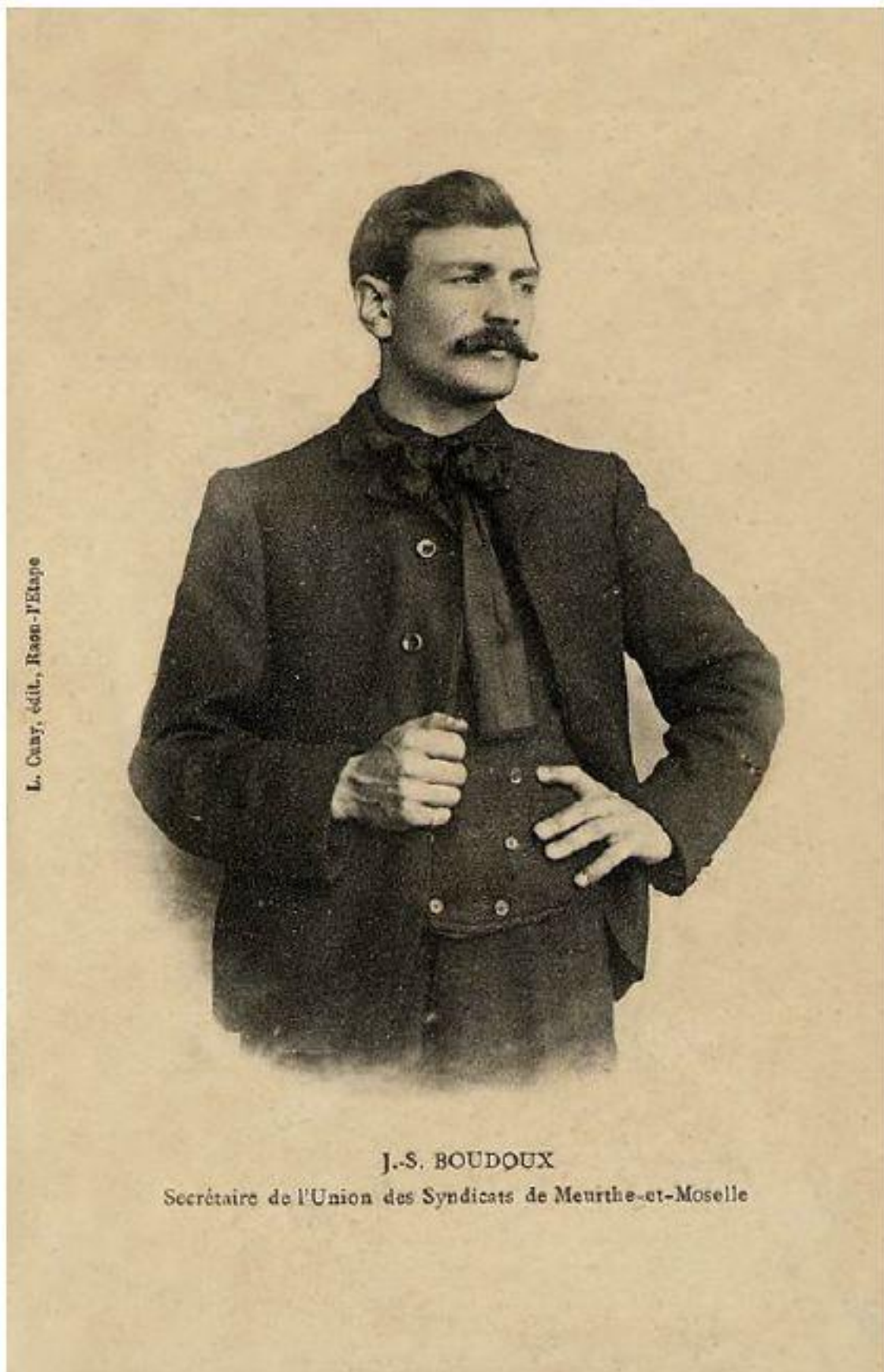
Στις 18 Ιούλη 1881, γεννήθηκε στο Saint-Étienne της Γαλλίας, ο αναρχικός Jules Sellenet, καλύτερα γνωστός ως Francis Boudoux.

Παντρεύτηκε την Joséphine Doumen στο Coursan της περιοχής Aude το 1901. Λίγο αργότερα κατατάχτηκε στο στρατό. Λόγω των αναρχικών του απόψεων (ήταν επίσης μέλος του Διεθνούς Αντιμιλιταριστικού Συνδέσμου) πήρε δυσμενή μετάθεση στο Narbonne. Το 1904 λιποτάκτησε και κρύφτηκε στη Μασσαλία, έχοντας δανειστεί τα χαρτιά ενός γάλλου αναρχικού με το όνομα Boudoux. Από τότε χρησιμοποιούσε το όνομα Francis or Francois ή J.S. Boudoux.

Ως επαγγελματίας σιδηρουργός και γραμματέας του συνδικάτου Longwy, ήταν ένας από τους οργανωτές και εμπυχωτές στις μεγάλες απεργίες στο Lunéville (Απρίλης - Μάης) και στο Longwy (Αύγουστος) του 1905. Στη συνέχεια προσπάθησε να διαφύγει την σύλληψη αλλά λίγο αργότερα συνελήφθη ως λιποτάκτης. Στις 4 Οκτώβρη του 1905 καταδικάζεται σε δύο μήνες φυλάκισης και κατατάσσεται σε μια μονάδα πεζικού, αλλά τελικά παίρνει αμνηστία και απελευθερώνεται.

Ωστόσο, αφού επανέκτησε την ελευθερία του οδηγείτο κάθε τόσο και λιγάκι στα δικαστήρια για εργασιακές διαφορές και τη δράση του. Το 1906 εγκαταλείπει την οικογένεια του και φεύγει στη Nancy. Το Μάρτη συλλαμβάνεται για οπλοφορία και μένει φυλακή 4 μήνες. Τον Ιούνη μένει για άλλο ένα μήνα με παρόμοια κατηγορία και τον επόμενο χρόνο αντίστοιχα φυλακίζεται για 15 μέρες. Το 1907 ηγείται της απεργίας στο Raon-l'Étape στη Vosges. Κατά τη διάρκεια της ειρηνικής διαμαρτυρίας το κράτος δίνει εντολή και πυροβολούνται οι απεργοί. Δύο εργάτες πέφτουν νεκροί και ο Boudoux απαγγέλλει τον πολιτικό τους επικήδειο. Στις 23 Αυγούστου καταδικάζεται σε 6 μήνες φυλάκιση και πρόστιμο 100 φράγκα για υποκίνηση βίας εναντίον των απεργοσπαστών. Αποφυλακίζεται Φλεβάρη του 1908 και το Μαρτη εκλέγεται γραμματέας της Ομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων του διαμερίσματος Μέρτ ε Μοσέλ. Στη συνέχεια εκδίδει την εφημερίδα «Σοσιαλιστική Φωνή»(La Voix Sociale) και ήταν εκπρόσωπος στο 16^ο Συνέδριο της CGT στη Μασσαλία το 1908. Έγραψε πολλά άρθρα για συνδιακλιστικά και αναρχικά έντυπα και εφημερίδες, όπως στα Le Réveil, Le Syndicaliste και La Vie Sociale de Meurthe-et-Moselle.

L. Cuny, édit., Raon-l'Étape

J.-S. BOUDOUX

Secrétaire de l'Union des Syndicats de Meurthe-et-Moselle

Κατατάχθηκε στον Α΄ Π.Π. και παρασημοφορήθηκε επειδή έσωσε ένα στρατιώτη στη μάχη. Μετά τον πόλεμο επέστρεψε στην πολιτική του δραστηριότητα και σύναψε σχέσεις με τον Sébastien Faure. Συμμετείχε ενεργά ως γραμματέας στην Επιτροπή Συνδικαλιστικής Υπεράσπισης που δημιουργήθηκε το Γενάρη του 1916 Comité de Défense Syndicaliste (CDS). Μαζί με άλλους αγωνιστές όπως οι Veber και Rey, καταπολέμησαν τη ρεφορμιστική ηγεσία της CGT. Ήταν επίσης γραμματέας του συνδικάτου ξυλουργών και μεταλλουργών στην Seine - Syndicat des Charpentiers En Fer. Η CGT για να τον αντιμετωπίσει τον

κατηγορήσε ξανά ως πράκτορα των αφεντικών και του κράτους, και όταν ο Boudoux αρνήθηκε να λογοδοτήσει στις στημένες κατηγορίες, του απαγορεύτηκε η συμμετοχή σε οποιαδήποτε σωματεία.

Εκείνη την περίοδο ο Boudoux έγραφε για την αναρχική εφημερίδα Le Libertaire. Υπέγραψε μια διαμαρτυρία του σωματείου που συμμετείχε εναντίον των επιθέσεων στα γραφεία της εφημερίδας μαζί με άλλους ελευθεριακούς το Μάρτη του 1919. Ήταν ένας από τους ομιλητές στη συνάντηση Αναρχικών Ενώσεων στην Rue Grange-Aux-Belles, στην καμπάνια εναντίον του μπολσεβικισμού «Αναρχικοί και δικτατορία» το 1920. Στις σελίδες της εφημερίδας αρθρογραφούσε έντονα εναντίον της όποιας συμπάθειας για το μπολσεβικισμό και την Κόκκινη Διεθνή των Εργατικών Συνδικάτων. Το 1922 μαζί με άλλους αναρχικούς στην εφημερίδα του Faure, La Revue Anarchiste, ανακοίνωσαν το ρεφορμισμό της CGT. Στη συνέχεια με άλλους ελευθεριακούς δημιούργησαν το συνδικαλιστικό κύκλο Fernand Pelloutier στην 33 Rue Grange-aux-Belles.

Ο Boudoux συμμετείχε στην Αναρχική Ένωση και παρακολούθησε τα συνέδριά της το 1923 και 1924. Τραυματίστηκε στους πυροβολισμούς στην Rue Grange-aux-Belles. Τότε οι σταλινικοί επανέφεραν τις κατηγορίες εναντίον του, ενώ εκείνος συμμετείχε στο Συνδικάτο που είχε αποσχιστεί από την CGTU - Syndicat Unique du Bâtiment (SUB) of Carrières-sur-Seine. Στη συνέχεια διατέλεσε γραμματέας της SUB στο Παρίσι μεταξύ 1925-1926, ενώ παρέμενε ενεργός στην αναρχική ομάδα Bezons. Το 1926 ήταν γραμματέας της Αυτόνομης Εθνικής Ομοσπονδίας Οικοδόμων. Κατάφερε να φέρει σε ένωση κάθε αυτόνομο σωματείο της εποχής. Ίδρυσε την CGT-SR, αναρχοσυνδικαλιστική ένωση εμπνευσμένη από τον Perre Besnard, η οποία δεν είχε καμιά σχέση τόσο με την CGT όσο και με τη CGTU. Το 1936 στο Carrières-sur-Seine συνέχισε την οργανωτική του δράση στους εργάτες και ήταν συνεκδότης της εφημερίδας Le Travailleur du bâtiment (Building Worker). Συμμετείχε ως αναρχικός υποψήφιος στον πρώτο γύρο των εκλογών το 1936 στις Βερσαλιές. Ταξίδεψε στην Ισπανία και συμμετείχε στη φάλαγγα Durruti. Ο δόξεν θάνατός του δημοσιεύτηκε στην Le Libertaire τον Οκτώβρη το 1936. Ο ίδιος επέστρεψε στην Γαλλία και ήταν παρών στο 6^ο Συνέδριο της CGT-SR τον Ιανουάριο του 1937.

Πέθανε στις 17 Μάρτη 1941 στο Argenteuil της Γαλλίας.

Πηγές: Libcom - Nick Heath

Μετάφραση: Vectrum